

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bolzano (Włochy) z dnia 19 czerwca 2009 r. — postępowanie karne przeciwko Martha Nussbaumer

(Sprawa C-224/09)

(2009/C 205/42)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Bolzano

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Martha Nussbaumer

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy krajowe zawarte w dekrete ustawodawczym z dnia 9 kwietnia 2008 r. nr 81, a w szczególności art. 90 ust. 11 narusza art. 3 dyrektywy 92/57/EWG⁽¹⁾ z dnia 24 czerwca 1992 r., w zakresie w jakim, w przypadku budowy, na której prace prowadzi więcej niż jeden wykonawca ustanawia odstępstwo od obowiązku wyznaczenia przez inwestora lub inwestora zastępczego koordynatora na etapie przygotowania inwestycji, o którym mowa w ust. 3 tego artykułu, w przypadku robót budowlanych na rzecz osoby prywatnej, dla których nie jest wymagane pozwolenie na budowę, niezależnie od oceny charakteru robót i konieczności prowadzenia prac stwarzających szczególne zagrożenie bezpieczeństwa wymienionych w załączniku II do dyrektywy.
- 2) Czy przepisy zawarte w dekrete ustawodawczym z dnia 9 kwietnia 2008 r. nr 81, a w szczególności art. 90 ust. 11 narusza art. 3 dyrektywy 92/57/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w związku z obowiązkiem inwestora lub inwestora zastępczego wyznaczenia w każdym przypadku koordynatora podczas wykonywania inwestycji na budowach, niezależnie od rodzaju robót budowlanych, a zatem także w przypadku robót budowlanych na rzecz osoby prywatnej nie wymagających pozwolenia na budowę, mogących obejmować niebezpieczne prace, o których mowa w załączniku II do dyrektywy.
- 3) Czy ust. 11 art. 90 dekretu ustawodawczego z dnia 9 kwietnia 2008 r. nr 81 w części, w której przewiduje po stronie koordynatora na etapie wykonywania inwestycji obowiązek sporządzenia planu bezpieczeństwa wyłącznie jeżeli w przypadku robót budowlanych na rzecz osoby prywatnej nie wymagających pozwolenia na budowę w trakcie wykonywania inwestycji udział biorą inni wykonawcy niż wykonawca, któremu pierwotnie powierzono wykonanie robót budowlanych, narusza art. 3 dyrektywy 92/57/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r., który ustanawia w każdym przypadku obowiązek wyznaczenia koordynatora na etapie wykonywania inwestycji, niezależnie od rodzaju robót budowlanych i który wyklucza odstępstwo od

obowiązku sporządzenia planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, jeżeli konieczne jest prowadzenie prac stwarzających szczególne zagrożenie bezpieczeństwa, takich jak wymienione w załączniku II do dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 245, s. 6

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Cortona (Włochy) w dniu 19 czerwca 2009 r. — Edyta Joanna Jakubowska przeciwko Alessandro Maneggi

(Sprawa C-225/09)

(2009/C 205/43)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di pace di Cortona

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Edyta Joanna Jakubowska

Strona pozwana: Alessandro Maneggia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 lit. g), 4, 10, 81 i 98 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak art. 1 i 2 ustawy nr 339 z dnia 25 listopada 2003 r., które ponownie stanowią, że wykonywanie zawodów prawniczych przez urzędników pracujących w systemie part-time jest z nimi niezgodne a urzędnicy ci, mimo iż posiadają oni uprawnienia do wykonywania zawodu adwokata nie mogą go wykonywać ze względu na przewidziane we wspomnianych przepisach wykreślenie z listy adwokatów w drodze decyzji właściwej okręgowej rady adwokackiej, chyba że zdecydują się na rozwiązanie wiążącego ich stosunku pracy?
- 2) Czy art. 3 lit. g), 4, 10, i 98 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak art. 1 i 2 ustawy nr 339 z dnia 25 listopada 2003 r., które ponownie stanowią, że wykonywanie zawodów prawniczych przez urzędników pracujących w systemie part-time jest z nimi niezgodne a urzędnicy ci, mimo iż posiadają oni uprawnienia do wykonywania zawodu adwokata nie mogą go wykonywać ze względu na przewidziane we wspomnianych przepisach wykreślenie z listy adwokatów w drodze decyzji właściwej okręgowej rady adwokackiej, chyba że zdecydują się na rozwiązanie wiążącego ich stosunku pracy?

- 3) Czy art. 6 dyrektywy Rady z dnia 22 marca 1977 r. mającej na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług (77/249/EWG) ⁽¹⁾ stanowiący, że „Kaźde państwo członkowskie może wyłączyć prawników, którzy otrzymują wynagrodzenie i są zatrudniani przez instytucję publiczną lub prywatną, z wykonywania czynności związanych z reprezentowaniem lub obroną tej instytucji podczas postępowania sądowego, jeżeli prawnikom prowadzącym działalność zawodową w tym państwie członkowskim zabrania się wykonywania tych czynności” należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak art. 1 i 2 ustawy nr 339 z dnia 25 listopada 2003 r., które ponownie stanowią, że wykonywanie zawodów prawniczych przez urzędników pracujących w systemie part-time jest z nimi niezgodne a urzędnicy ci, mimo iż posiadają oni uprawnienia do wykonywania zawodu adwokata nie mogą go wykonywać ze względu na przewidziane we wspomnianych przepisach wykreślenie z listy adwokatów w drodze decyzji właściwej okręgowej rady adwokackiej, chyba że zdecydują się na rozwiązanie wiążącego ich stosunku pracy, w sytuacji gdy te przepisy krajowe stosuje się także do adwokatów będących urzędnikami, którzy wykonują zawód prawniczy w ramach swobody świadczenia usług?
- 4) Czy art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/5/WE ⁽²⁾ z dnia 16 lutego 1998 r. stanowiący, że: „Prawnik zarejestrowany w przyjmującym państwie członkowskim posługując się tytułem zawodowym uzyskanym w kraju pochodzenia może wykonywać zawód prawnika jako pracownik najemny u innego prawnika, w zespole lub spółce prawniczej lub też w przedsiębiorstwie państwowym czy prywatnym, o ile przyjmujące państwo członkowskie pozwala na to prawnikom zarejestrowanym posługującym się tytułem zawodowym obowiązującym w tym państwie członkowskim” należy interpretować w ten sposób, że nie stosuje się go do adwokata będącego urzędnikiem pracującym w systemie part-time?
- 5) Czy ogólne zasady prawa wspólnotowego dotyczące ochrony uzasadnionych oczekiwań i praw nabytych stoją na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak art. 1 i 2 ustawy nr 339 z dnia 25 listopada 2003 r., które stanowią, że wykonywanie zawodów prawniczych przez urzędników pracujących w systemie part-time jest z nimi niezgodne i czy stosują się one także do adwokatów, którzy w chwili wejścia w życie wspomnianej ustawy nr 339 z 2003 r. byli już wpisani na listę adwokatów, gdy ustawa ta wprowadza w art. 2 jedynie krótkoterminowe „moratorium” jeśli chodzi o wymagany wybór między utrzymaniem zatrudnienia i wykonywaniem wolnego zawodu?

⁽¹⁾ Dz.U L 78 s. 17.

⁽²⁾ Dz.U L 77 s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Torino (Włochy) w dniu 22 czerwca 2009 r. — Antonino Accardo i in. przeciwko Comune di Torino

(Sprawa C-227/09)

(2009/C 205/44)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Torino

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Pozzo, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti.

Strona pozwana: Comune di Torino

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5, 17 i 18 dyrektywy Rady 93/104/WE ⁽¹⁾ z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować jako zdatne do bezpośredniego stosowania w krajowym porządku prawnym, niezależnie od ich formalnej transpozycji bądź od przepisów wewnętrznych ograniczających ich zastosowanie do określonych kategorii zawodowych, w sporze, w którym stwierdza się podjęcie działań przez partnerów społecznych zgodnych z tą dyrektywą?
- 2) Czy obowiązkiem sądu państwa członkowskiego jest jednak, niezależnie od takiej bezpośredniej skuteczności, użycie nieprzetransponowanej jeszcze dyrektywy lub, po jej transpozycji, dyrektywy, której skuteczność wydają się wykluczać przepisy wewnętrzne, jako wyznacznika dla interpretacji prawa krajowego, a więc jako punktu odniesienia w celu rozwiania możliwych wątpliwości interpretacyjnych?